

SECCION AMENA.

OTSOA TA ANCHUMEA.

IPUIA.

Auntz bat zijoan basora
 Anchumea echean ichirik
 Ocolluban ondo gorderik
 Irten ez zezan kanpora.
 Kontu, diotsa ; ez irten
 Biurtu nadin artean,
 Eta iñor ba-la atean
Oles, oles egiten,
 Ez idiki beingoan :
 Zaude iratzarririk
 Ta begiak idikirik
 Ni an ote nagoan.
 Zelata dago otsoa
 Esan ziona aditzen,
 Baña goseak estutzen
 Zuen agitz gaiztoa.
 Anchume aragia
 —Dio—da chit samurra,
 Baña bear da gezurra
 Neretzeko giberria. ¹
 Dijoa iñillik atera
 Aunz amaren soñuaz,
 Asmo gaiztoz artuaz

Ta onela arrapatzera.
 Anchumeak du gogoan
 Bere amaren esana
 Asko maitez emana
 Basora zan ondoan.
 Ala atearen zirritutik ²
 Daramazki begiak
 Ta erakusten dio argiak
 Zegoan leku ezkututik,
 Zala bere etsai otsoa,
 Ez bere ama maitea.
 —¡O malmutz ³ goseberea!
 Zein aizan i gaiztoa!—
 Ala gogoz kortatik
 Diotsa bere etsaiari.

Eta ¿zer ipuiak gazteari?
 Enzun beza bertatik :
*«Artu bear dira gogoan
 Zar jakintsuen esanak
 Kalte artuz ⁴ eman diranak.
 Ez utzi iñoiz alboan.»*

JUAN ANTONIO MOGUEL.

- (1) *Giberria*, ganado lanar.
- (2) *Zirritu-a*, b. *zirrikitu-a*, g. resquicio.
- (3) *Malmutz-a*, taimado.
- (4) *Kalte artuz*, por experiencia del daño.